

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Tatiany Hanečkovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **Ing. Ľ. S.**, zastúpený advokátom: JUDr. P.L., proti žalovanému: **Ministerstvo financií Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/15585/2005-23 zo dňa 11.03.2005 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/126/2005-37 zo dňa 11.01.2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/126/2005-37 zo dňa 11.01.2007 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 1S/126/2005-37 zo dňa 11.01.2007 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/15585/2005-23 zo dňa 11.03.2005, ktorým potvrdil rozhodnutie disciplinárnej komisie Daňového riaditeľstva SR č. I/255/40033/2004 zo dňa 03.11.2004, ktorým bolo žalobcovi za porušenie § 53 ods. 1 písm. b/ a m/ zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe, o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 312/2001 Z.z.), uložené disciplinárne opatrenie podľa § 61 ods. 2 písm. d/ citovaného zákona a to prepustenie zo štátnej služby dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení disciplinárneho opatrenia.

Krajský súd v rozsudku uviedol, že v zásade sa stotožnil s názorom správnych orgánov o tom, že žalobca sa ako riaditeľ Daňového úradu P. dopustil závažného služobného previnenia tým, že porušil povinnosť štátneho zamestnanca uvedenú v § 53 ods. 1 písm. b/ a m/ zákona o štátnej službe, keď sa svojím konaním vo funkcii

riaditeľa daňového úradu dostal do konfliktu verejného záujmu s osobnými záujmami, narušil vážnosť štátnej služby a ohrozil dôveru v jej nestrannosť, keď povolil úľavy zo sankcie daňovému subjektu, v ktorom bol jediným spoločníkom, bol jediným vlastníkom obchodného podielu v obchodnej spoločnosti S.

Krajský súd sa k námietke žalobcu týkajúcej sa nedodržania lehôt ustanovených v § 126 zákona o štátnej službe vyjadril tak, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný v lehote dvoch mesiacov a rozhodnutie bolo vydané včas, pričom podkladom pre napadnuté rozhodnutie bol dostatočný záver žalovaného vyjadrený v napadnutom rozhodnutí, je v súlade so zákonom.

Proti rozsudku Krajského súdu podal včas odvolanie žalobca s návrhom, aby napadnutý rozsudok Najvyšší súd SR v zmysle § 250ja ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie dôvodiac tým, že spoločnosť S. nebola v žiadnom smere zvýhodnená oproti iným obchodným spoločnostiam, naopak pri svojom rozhodovaní žalobca postupoval nestranne a objektívne tak, ako pri iných obchodných spoločnostiach, ktorým bola poskytnutá úľava na penále. Žalobca uviedol, že nebol doposiaľ disciplinárne stíhaný, neboli mu vytýkané žiadne odôvodnené nedostatky v práci, a preto uloženie najprísnejšieho disciplinárneho opatrenia považuje za neprimerané. Zastáva názor, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil jeho námietku, ktorou poukazoval na nedostatočne zistený skutkový stav veci žalovaným, keď žiadal, aby boli vypočutí členovia komisie pre posudzovanie úľav z penále ako svedkovia, avšak títo vypočutí neboli. Členovia komisie by mali byť vypočutí na otázku, čo ich viedlo k nimi prijatému odporúčeniu udeliť súhlas s povolením úľav s penále daňovému subjektu spoločnosti S., s.r.o.

V ďalšom žalobca namietal, že s poukazom na § 126 ods. 6 zákona o štátnej službe neboli dodržané lehoty na uloženie disciplinárneho opatrenia, pretože služobné previnenie bolo u žalobcu zistené na základe výsledku kontroly vykonanej dňa 23.07.2004, čo je deň, kedy sa žalovaný dozvedel o služobnom previnení žalobcu. Disciplinárne konanie sa začalo dňa 24.09.2004, čím nebola dodržaná zákonná lehota ustanovená na podanie návrhu.

Rovnako poukázal na skutočnosť, že súd prvého stupňa sa náležite nevysporiadal s nezákonnosťou rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že pri služobnom previnení, ktorého sa mal dopustiť povolením úľav dňa 21.10.2003, nebola dodržaná jednoročná lehota na uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 126b ods. 7 zákona o štátnej službe, keďže rozhodnutie disciplinárnej komisie o uložení disciplinárneho opatrenia je zo dňa 03.11.2004.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zo dňa 11.01.2007 č.k. 1S/126/2005-37 ako vecne správny potvrdil uvádzajúc, že daňové úrady vykonávajú povoľovanie úľav a odpustenie daňového nedoplatku na základe Príkazu Generálneho riaditeľa DR SR č. 7/2002/21, v zmysle ktorého o úľavách – odpustení nedoplatku rozhoduje riaditeľ daňového úradu. Riaditeľ môže, ale nemusí súhlasiť so záverom prijatým príslušnou komisiou, ktorá posudzuje žiadosti o úľavu – odpustenie dane, nakoľko jej funkcia má len poradný charakter. Skutočnosť, že žalobca konal na základe vlastného rozhodnutia, je preukázaná obsahom

Záznamu zo zasadnutia komisie zo dňa 20.11.2003, na ktorom osobne navrhol úľavu z penále spoločnosti S. v plnej výške v rozpore s odporúčaním príslušnej komisie. Komisia odporučila úľavu vo výške 49 000 Sk z požadovanej sumy 62 371 Sk ako penále za oneskorene zaplatenú daň z pridanej hodnoty (ďalej len DPH). Tvrdenie žalobcu, že takýmto spôsobom konal aj voči iným firmám s obdobným zameraním, sa podľa žalovaného nezakladá na pravde, nakoľko z predložených záznamov zo zasadnutia komisie jednoznačne vyplýva, že takéto zvýhodnenie poskytol jedine firme S. v ktorej bol v tom čase stopercentným vlastníkom obchodného podielu.

Žalovaný zastáva názor, že uvedené konanie žalobcu bolo jednoznačne v rozpore s § 53 ods. 1 písm. h/, m/ zákona o štátnej službe a Etickým kódexom štátneho zamestnanca, preto je sankcia vo forme prepustenia zo stálej štátnej služby adekvátne.

Žalovaný uviedol, že si v rámci odvolacieho konania, rovnako ako prvostupňový orgán, zaobstaral všetky potrebné podklady, vyhodnotením ktorých dospel k záveru, že žalobca porušil zákon o štátnej službe, pričom vo veci rozhodol bez vypočutia navrhnutých svedkov – členov komisie, a to najmä s prihliadnutím na zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania, pričom je názoru, že ani vypočutie členov komisie by neozrejmilo otázku, prečo riaditeľ daňového úradu poskytol úľavy na dani spoločnosti S. napriek inému odporúčaniu poradnej komisie.

Návrh na začatie disciplinárneho konania bol komisii doručený dňa 03.09.2004, t.j. v rámci stanovenej dvojmesačnej lehoty, pretože protokol o výsledku kontroly bol podpísaný dňa 05.08.2004. Samotná sankcia bola žalobcovi uložená rozhodnutím zo dňa 03.11.2004, ktoré mu bolo doručené dňa 18.11.2004 a pretože k najzávažnejšiemu služobnému previneniu došlo dňa 20.11.2003 je žalovaný názoru, že sankcia bola žalobcovi uložená v zákonnej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto je potrebné napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdiť. Na základe uvedeného, v súlade s § 250ja ods. 4 veta druhá O.s.p., § 250j ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny potvrdil.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že žalovaný rozhodnutím č. MF/15585/2005-23 zo dňa 11.03.2005 zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie disciplinárnej komisie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/255/40033/2004 zo dňa 03.11.2004, ktorým za porušenie § 53 ods. 1 písm. h/ a m/ zák.č. 312/2001 Z.z. a podľa § 61 ods. 2 písm. d/ zák.č. 312/2001 Z.z. uložil žalobcovi – ako štátnemu zamestnancovi disciplinárne opatrenie – prepustenie zo stálej štátnej služby od prvého dňa nasledujúceho mesiaca po dni nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Odvolací orgán zmenil rozhodnutie disciplinárnej komisie zo dňa 03.11.2004 tak, že vo výrokovej časti slová „od prvého dňa nasledujúceho mesiaca po dni“ nahradil slovom „dňom“.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že na základe poverenia na kontrolu č.j. I/131/2401-2392/2004-64 zo dňa 01.07.2004 vykonali

pracovníci Oddelenia vnútornej kontroly a dohľadu nad daňovými úradmi Daňového riaditeľstva SR Banská Bystrica kontrolu postupu správcu dane pri povoľovaní úľav a odpustení daňových nedoplatkov u vybraných daňových subjektov u kontrolovaného subjektu – Daňového úradu P.

Na základe vykonanej kontroly bol vypracovaný protokol o výsledku kontroly č. I/131/2401-27619/2004-64 za kontrolované obdobie rokov 2002-2003, pričom s obsahom protokolu o výsledku kontroly boli zamestnanci kontrolovaného daňového úradu oboznámení dňa 29.07.2004. Protokol o výsledku kontroly bol zápisnične prerokovaný po č.j. I/131/2401-28815/2004-64 zo dňa 05.08.2004.

Kontrolou vykonanou na Daňovom úrade P., ukončenej dňa 05.08.2004, bolo zistené, že žalobca sa dopustil služobného previnenia tým, že z titulu funkcie riaditeľa daňového úradu schválil povolenie úľavy z penále za oneskorené zaplatenie DPH daňovému subjektu S., s.r.o., v ktorom bol v rozhodnom čase jediným spoločníkom. Úľavu z penále žalobca povolil na základe žiadostí o povolenie úľavy, odkladu platenia splátok alebo odpustenia daňového nedoplatku, odpísania daňového nedoplatku, odpísania daňovej pohľadávky a žiadosti o registráciu platiteľa DPH zo dňa 21.10.2003, 20.11.2003, 12.12.2003 podaných daňovým subjektom.

V období od 28.07.2003 do 31.12.2003, keď bol žalobca jediným spoločníkom daňového subjektu S., s.r.o. boli tomuto daňovému subjektu povolené úľavy v celkovej výške 272 512 Sk.

Podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona o štátnej službe, je štátny zamestnanec povinný zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť ku konfliktom verejného záujmu s osobnými záujmami a podľa písm. m/ cit. zákona je povinný pri vykonávaní štátnej služby a mimo nej zdržať sa všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť štátnej služby alebo ohroziť dôveru v jej nestrannosť, prípadne nestrannosť rozhodnutia.

Podľa § 11 ods. písm. g/ zák. č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe sú pracovníci kontroly pri výkone kontroly povinní prerokovať protokol s vedúcim kontrolovaného subjektu a zodpovednými zamestnancami, ktorých sa kontrolné zistenia týkajú.

Z ustanovenia 13 ods. 7 zák. č. 10/1996 Z.z. vyplýva, že kontrola je skončená v deň prerokovania protokolu alebo podpísania záznamu. Protokol sa považuje za prerokovaný aj vtedy, ak vedúci kontrolovaného subjektu, prípadne niektorý z jeho zodpovedných zamestnancov sa odmietne oboznámiť s protokolom, písomne sa k nemu vyjadriť, alebo podpísať zápisnicu o prerokovaní protokolu. Túto skutočnosť treba uviesť v zápisnici o prerokovaní protokolu.

Podľa § 126b ods. 6 zák.č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov návrh na začatie disciplinárneho konanie sa musí podať príslušnej disciplinárnej komisii do dvoch mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o služobnom previnení.

Z § 126b ods. 7 citovaného zákona vyplýva, že disciplinárne opatrenie možno uložiť najneskôr do jedného roka odo dňa, keď štátny zamestnanec porušil služobnú disciplínu.

Po podrobnom oboznámení sa s administratívnym spisom, ako aj so súdnym spisom, dospel odvolací súd k záveru, že žalobca ako riaditeľ Daňového úradu P. sa najmä svojim konaním zo dňa 20.11.2003 dopustil závažného služobného previnenia tým, že rozhodnutie komisie na posudzovanie žiadosti o povolenie úľavy, odkladu platenia splátok, alebo o odpustenie daňového nedoplatku, návrhov na kvalifikovanie nedoplatku ako nevyhľaditeľný, na odpísanie daňového nedoplatku a na odpísanie daňovej pohľadávky zo dňa 20.11.2003 v časti bod 7 moderoval tak, že rozhodnutie komisie, ktorá na základe žiadosti spoločnosti S. o úľavu penále za oneskorené zaplatenie DPH vo výške 62 371 Sk, odporučila odpustiť DPH vo výške 49 000 Sk, zmenil a odpustil penále v plnej výške.

Najvyšší súd konštatuje, že je pravdivé tvrdenie žalobcu, že bolo v jeho právomoci ako riaditeľa daňového úradu, na základe Príkazu riaditeľa DR SR č. 7/2002/2001, rozhodovať o úľavách – odpustení nedoplatkov.

Riaditeľ daňového úradu mohol, ale aj nemusel súhlasiť so záverom prijatým príslušnou komisiou, ktorá posudzovala žiadosti o úľavu – odpustenie dane, nakoľko funkcia komisie mala len poradný charakter.

Zo záznamu č. 18 zo zasadnutia komisie zo dňa 20.11.2003 vyplynulo, že komisia rozhodovala dňa 20.11.2003 o siedmich žiadostiach o úľavu penále za oneskorené zaplatenie daní, pričom päť z týchto žiadostí podala spoločnosť S., s.r.o., ktorú v predmetnom čase ako jediný spoločník vlastnil riaditeľ Daňového úradu P. Zo záznamu tiež vyplýva, že komisia v šiestich zo siedmich prípadov odporučila čiastočné odpustenie dane, v jednom prípade žiadosti nevyhovela. Riaditeľ daňového úradu využil svoju kompetenciu a spoločnosti S. v žiadosti evidovanej v bode 7 odpustil penále v plnej výške. Ďalšiemu subjektu, ktorý podal žiadosť spolu so spoločnosťou S., ktorá bola prerokovaná na uvedenom zasadnutí komisie, nebola doporučená úľava z penále a ďalšiemu bola doporučená čiastočne, pričom žalobca moderoval len úľavu spoločnosti, ktorej bol jediným spoločníkom. Keďže zo záznamu č. 18 nevyplýva, aké kritériá komisia pre čiastočné odpustenie daní mala, výšku odpustenia dane nezdôvodňovala, rovnako ako riaditeľ. Uvedené rozhodnutia možno považovať za nepreskúmateľné. V prípadoch týkajúcich sa spoločnosti S., s.r.o. sa riaditeľ daňového úradu svojim konaním dostal do konfliktu verejného záujmu s osobnými záujmami. Uvedeným konaním narušil vážnosť štátnej služby, ohrozil dôveru v jej nestrannosť, keď povolil úľavy zo sankcie spoločnosti S., s.r.o. a v jednom prípade schválenú úľavu zvýšil až do výšky 100% požadovanej úľavy.

Na základe uvedeného dospel najvyšší súd k rovnakým záverom ako disciplinárna komisia, žalovaný a prvostupňový súd, že žalobca porušil ustanovenie § 53 ods. 1 písm. b/, m/ zákona o štátnej službe, pričom uvedené má oporu v uskutočnenom dokazovaní. Podklad pre napadnuté rozhodnutie vyhádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu, bolo preukázané, že komisia v piatich prípadoch dňa 20.11.2003 odporučila úľavu na dani spoločnosti S., s.r.o. riaditeľovi daňového úradu. Tento uvedený úľavy akceptoval, v jednom prípade ich navýšil, pričom v kompetencii bolo súhlasiť aj nesúhlasiť so závermi komisie.

K odvolacím dôvodom žalobcu o nedodržaní lehôt ustanovených v § 126 ods. 6 a § 126 ods. 7 zákona o štátnej službe, odvolací súd konštatuje, že v súlade

s citovaným ustanovením § 13 ods. 7 zák.č. 10/1996 Z.z. možno kontrolu považovať za skončenú v deň prerokovania protokolu, alebo podpísania záznamu, čo bolo v danom prípade dňa 05.08.2004. Tento deň možno považovať za deň, kedy sa žalovaný dozvedel o služobnom previnení. Lehota dvoch mesiacov na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania teda začala plynúť dňom 06.08.2004 a uplynula dňa 06.10.2004, pričom návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný komisii dňa 03.09.2004, teda v zákonnej lehote.

K námietke nedodržania objektívnej lehoty jedného roka upravenej v § 126b ods. 7 zák.č. 312/2001 Z.z. odvolací súd uvádza, že objektívna lehota jedného roka bola v tomto prípade dodržaná a to s poukazom na fakt, že k najzávažnejšiemu previneniu žalobcu (k úplnej úľave na nedoplatku na dani spoločnosti S., s.r.o.) došlo dňa 20.11.2003. Preskúmané prvostupňové rozhodnutie bolo vydané dňa 03.11.2004, teda v zákonnej jednoročnej lehote.

Za dôvodnú považuje súd odvoláciu námietku žalobcu týkajúcu sa skutku, ktorého sa mal žalobca dopustiť dňa 21.10.2003, keď mal svojim konaním poskytnúť úľavu spoločnosti S., s.r.o. penále v celkovej výške 45 710 Sk, keďže tak, ako to konštatoval žalovaný v napadnutom rozhodnutí, uvedený skutok už nemal byť uvedený v odôvodnení rozhodnutia, keďže v tomto prípade nebola dodržaná jednoročná objektívna lehota ustanovená v § 126b ods. 7 zákona o štátnej službe.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/126/2005-37 zo dňa 11.11.2007 ako vecne správny.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 06. marca 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková